

μερῶν ἐξ ὧν ἐκάρτωνται αἱ ἰδιόζουσαι ἐν τοῖς φυτοῖς διαφόροι, ὅταν καταπληκτικῆν καὶ λαμπρὰν ἐν ταύτῳ εἶδονα θὰ ἐβλέπομεν! Ὅταν ποικιλίαν θαυμασίαν μὴ χανισμού! Ὅποια προφανῆ σημεῖα ὑψίστης σοφίας θὰ ἐβλέπομεν.»

Καταγωγή Κορινθιακοῦ Κιονοκράνου

Νεῶν Κορινθία ἀπέθανε καθ' ἣν στιγμήν ἐνυμφεύετο ἡ τῆρος τῆς συνήγαγεν ἐν κανίστρῳ, ὡς ἦν σύνηθες, ἅπαντα τὰ κατὰ τὴν ζῶν μικρὰ προσφιλῆ αὐτῇ ἀντικείμενα ὅπως δὲ τὸ προφυλάξῃ ἀπὸ τὰς προσβολὰς τοῦ καιροῦ ἐκάλυψεν αὐτὸ διὰ κεράμου καὶ ἐν τοιαύτῃ καταστάσει τὸ ἀπέθεσεν ἐπὶ τοῦ τάφου. Ἐν τῷ τόπῳ, ἀκριβῶς ὅπου ἀπέθεσεν αὐτὸ, εὐρίσκετο κατὰ τύχην ἡ ρίζα φυτοῦ ἀκάθης. Κατὰ τὸ ἐκρ' ἀνέδωκε φύλλα καὶ στελέχη περικαλύψαντα τὸ

κάνιστρον. Ἡ συνάντησις τῶν ἄκρων τῆς κεράμου ἀντίεστη εἰς τὴν ὑψωσιν αὐτῶν καὶ ἠνάγκασεν αὐτὰ νὰ κάμψωσι σχηματίζοντα τὰς πρώτας κάλας.*) Ὁ γλύπτης Καλλιμάχος, ὃν οἱ Ἀθηναῖοι ὀνόμαζον Κατάτεχνον, ἐπὶ τοῖς προτερήμασι καὶ τῇ ἐπιδειξιότητί του περὶ τὸ ἐργάζεσθαι τὸ μάρμαρον, διερχόμενος παρὰ τὸν τάφον, εἶδε τὸ κάνιστρον καὶ παρετήρησε πῶς χαριέντως τὰ ἀρτιγέννητα φύλλα περιέστερον αὐτό. Ἡ ἰδέα τῷ ἤρσαε καὶ ἐφήρμοσε κατόπιν αὐτὴν ἐπὶ τῶν κιονοκράνων ὅσα κατεσκεύαζε διὰ τὴν Κόρινθον, εἰσαγαγὼν κατὰ τὸ πρωτότυπον αὐτὸ τὰς διαστάσεις καὶ τοὺς κανόνας τοῦ Κορινθιακοῦ ῥυθμοῦ.

ΒΙΤΡΟΥΒΙΟΣ.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὁ θαυμασμός, ὃ καταλαμβάνων τοὺς περιηγητὰς ἐπὶ τῇ θεᾷ τῆς Ἑλλάδος προέρχεται βεβαίως ἐκ τῶν ἀναμνήσεων τῶν συναπτομένων μεθ' ἐκάστου

*) Κάλλωπις σπιροειδής εἰς τὸ Ἴωνικόν, Κορινθιακὸν καὶ σύνθετον κιονοκράνον.

ποταμοῦ, μετὰ τοῦ ἐλαχίστου ῥυακίου καὶ τοῦ ἀνεστέρου τῶν θαλάσσων αὐτῆς σκοπέλου. Ὁμοίᾳ θέσι πρὸς τὰς ὠραίας τῆς Ἑλλάδος σκηνογραφίας ἐν Προβηγγίᾳ καὶ Ἰσπανίᾳ καὶ ὑπερέχουσα ἴσως αὐτῶν κατὰ τὴν χάριτα καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῶν γραμμῶν, δὲν εἶναι γνωστῆ, ἡ δι' ἐλαχίστου ἀριθμοῦ θαυμασίων, καὶ τὸ ἀναρίθμητον πλῆθος διέρχεται πρὸ αὐτῆς ἀδιάφορον μὲν ἀξιῶν νὰ ῥίψῃ ἐν βλέμμα ἐπ' αὐτῆς, καὶ τοῦτο διότι δὲν φέρει τὸ ἐνδοξόν τοῦ Μαραθῶνος τῶν Λεούκτρων καὶ τῶν Πλαταιῶν ὄνομα, καὶ διότι δὲν ἀνοίει παρ' αὐτῇ τὸν βόμβον τῶν διαῤ-ῤευσάντων αἰώνων. Καὶ ἐν τούτοις ἀνεξαρτήτως τῆς λαμπρότητος, ἣν περιβάλλει εἰς αὐτὰς ἡ δόξα τῶν προγόνων δὲν εἶναι ὁ αὐτὸ οὐχ' ἦττον ἀξιοθέατοι. Ὅτι ἐκθαμβοὶ τὸν τεχνίτην ἐν τοῖς σκηνογραφήμασι τῶν κόλπων τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς Ἀργολίδος δὲν εἶναι μόνον τὸ κυανοῦν τῆς θαλάσσης καὶ τὸ ἄπαυστον τῶν κυμάτων μεῖδιμα (*le sourire infini des flots*), τὸ καθαρὸν τοῦ οὐρανοῦ, ἡ φεύγουσα τῶν ἀκτῶν θεᾷ καὶ ἡ τραχεῖα τῶν ἀκρωτηρίων ἐξοχή, ἀλλὰ καὶ τὸ τόσῳ καθαρὸν καὶ στιλπνὸν τῶν ἐν στρώμασι τιτάνου καὶ μαρμάρου ὀρέων. ἤθελεν εἶπει τις, βλέπων τὰς ἀρχιτεκτονικὰς σωρείας καὶ τοὺς ἀπείρους ναοὺς, οἵτινες στέφουσιν αὐτὰ, ὅτι συγκεφαλαιοῦσιν ἐν αὐτοῖς τὸν τύπον αὐτῆς.

Τὸ χλοανθές, τὸ διαυγές τῶν ῥυακίων ὕδωρ, ἰδοὺ ὅ,τι μάλιστα ἐλλείπει ἐκ τῶν παραλίων τῆς Ἑλλάδος. Τὰ γειννιάζοντα τῇ θαλάσῃ ὄρη εἶναι ὅλα γεγυμνωμένα ἀπὸ τὰ μεγάλα δένδρα τῶν δὲν μένουσι πλέον ἐπ' αὐτῶν ἡ δενδρόλλια, κύτισοι, σχῖνοι, κόμμαροι καὶ ροδοδάφναι καὶ αὐτὸς ἔτι ὁ τάπης τῶν εὐόσμων φυτῶν, ὃ περιβάλλων τὰς κλιτύας, καὶ ὃν νέμονται οἱ ὀδόντες τῶν αἰγῶν εἶναι πολλαχοῦ περιωρισμένος εἰς μικρὰ τεμάχια αἱ χειμαρώδες βροχαὶ πικρὰ οὖροι καὶ αὐτὴν τὴν φυτικὴν γῆν ὃ βράχος δαίκνυται γυμνός, μακρόθεν δὲν βλέπει τις ἡ ὑποφαίους κρημνοὺς, πεποικιλμένους ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ὑπὸ ξηρῶν βάτων. Ἦδη ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Στράβωνος ἅπαντα σχεδὸν τὰ παραθαλάσσια ὄρη ἀπώλεσαν τὰ δάση τῶν «ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας λέγει συγγραφεὺς τις, ἡ Ἑλλάς δὲν εἶναι ἡ σκελετὸς τῆς παλαιᾶς.» Εἰρωνικῶς πως τὰ δένδρων περιεκτικὰ ὀνόματα εἶναι πολυάριθμα καθ' ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν ἑλληνικὴν Τουρκίαν. Καρυα σημαίνει «πόλις καρυῶν» Βαλανίδια, ἡ τῶν βαλανοφόρων δρυῶν Κυπαρίσι ἡ τῶν κυπαρίσσων Πλατάνι ἡ Πλατανίκι ἡ τῶν πλατάνων κτλ. Παντοῦ εὐρίσκονται τοποθεσίαι, ὧν τὸ ἀγροτικὸν ὄνομα δὲν ἀληθεύει δυστυχῶς πλέον. Μόνη ἐξαιρέσις εἶναι τὰ μεσογειότερα ὄρη καὶ τὰ παρὰ τὴν ἀκτὴν τοῦ Ἴονιου πελάγους, ἅτινα διατήρησαν τὰ δάση τῶν Ἡ Οἶτη, ὄρη τινα τῆς Αἰτωλίας, τὰ ὑψηλότερα τῆς Ἀκαρνανίας, καὶ ἐν τῇ Πελοποννήσῳ ἡ Ἀρκαδία, ἡ Ἠλις, ἡ Τριφυλία καὶ αἱ κλιτύες τοῦ Ταυγέτου διατήρησαν τὰ μεγάλα τῶν δάση. Πρὸς δὲ εἰς τὰς δασώδεις ταύτας χώρας, ἄς μόνον ποιμένες

διατρέγουσιν, ἀπαντώνται ἐτι λυκοί, ἀλώπεκες καὶ θῶες. Ἡ ἀντιλόπη, ὁ αἰγαγρός (*Chamois*) δὲν ἠφάνισθη ἐτι ὀλοκλήρως, ἀπάντᾳται εἰς τὸν Πίνδον καὶ τὴν Οἶτην· ὁ Ἐβρυμάνθιος κάπρος ὅστις, ἐὰν κρίνωμεν ἐκ τῶν σωζομένων ἀρχαίων γλυφῶν, ἦτο μοναδικὸς εἰς τὸ εἶδος του δὲν εὑρίσκεται πλέον ἐν Ἑλλάδι· ὁ λέων, οὗ μνημονεύει καὶ αὐτὸς ὁ Ἀριστοτέλης, δὲν εὑρίσκεται πλέον μετὰ παρέλυσιν χιλίων ἐτῶν. Ἐκ τῶν μικρῶν ζώων, τὸ κοινότερον εἶναι εἰς τινὰς χώρας τῆς Πελοποννήσου χελώνη, ἣν οἱ αὐτόχθονες βλέπουσι μὲ εἶδος φρίκης, ὅμοιον πρὸς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον καταλαμβάνει πολλοὺς τῶν Εὐρωπαίων ἐπὶ τῇ θέρᾳ φρόνου ἢ σαλαμάνδρας.

Ἡ Ἑλλάς εἶναι μικρὰ καὶ ὁμοῦ αἱ παραλλαγὰι τοῦ κλίματος ἐν αὐτῇ εἶναι μέγισται. Ἡ ἀντίθεσις ὄρεων καὶ πεδιάδων, τόπων δασωδῶν καὶ πεδιάδων ἀφόρων, ἀκτῶν ἐκτεθειμένων πρὸς Βορρᾶν καὶ πρὸς Νότον φέρει εἰς τὰ τοπικὰ κλίματα ἀξιοσημειώτους διαφορὰς. Ἄλλ' ἀνεξαρτήτως τῶν διαφορῶν τούτων, δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι, ἡ Ἑλλάς ἐν τῷ συνόλῳ τῆς δὲν παρουσιάζει ἀπὸ Βορρᾶ μέχρι Νότου, ἢ κλιματολογικὴν κλίμακα, ἥς ἢ πλουσιότης δὲν ἀπάντᾳται, ἢ εἰς ὀλιγίστας χώρας. Πρὸς Βορρᾶν τὰ Αἰτωλικὰ ὄρη μὲ τὰς ὑπὸ φηγῶν κεκαλυμμένας κλιτύας τῶν φαίνονται ἀνήκοντα εἰς τὰς εὐκράτους τῆς κεντρικῆς Εὐρώπης χώρας ἐν ᾧ αἱ πρὸς Ἀνατολὰς νῆσοι καὶ χερσονήσοι μὲ τοὺς ἐλαιῶνας καὶ τὰ λεμονεῶν καὶ πορτοκαλλεῶν ἄλση των, ἐτι δὲ καὶ τοὺς σωρούς τῶν φοινίκων τῶν κάκτων καὶ τῶν ἀγαυῶν τῶν ἀποτελοῦσι πλέον μέρος τῆς διακεκαυμένης τῶν τροπικῶν ζώνης, ἐν ᾧ ἀμέσως γειτνιάζουσαι χῶραι ἔχουσι λίαν διάφορον κλίμα· π. χ. ἡ λιμνώδης Βοιωτικὴ κοιλάς μὲ τοὺς ψυχροὺς χειμῶνας καὶ τὰ καυστικὰ θέρη πλησίον τῆς Ἀττικῆς πεδιάδος ἀλληλοδιαδόχως ψυχουμένης καὶ θερμαινομένης ὑπὸ τῆς θαλασσίας αὔρας. Ἐν γένει δὲ ἐν μικροτάτῳ χώρῳ ἡ Ἑλλάς περιλαμβάνει ἀξιοσημειώτον ἐν τῇ γῆνι σφαίρᾳ, ζώνην. Δὲν δύναται δὲ τις νὰ ἀμφισβᾷ ὅτι ἡ ἕκτακτος αὕτη ποικιλία τῶν κλιμάτων καὶ ὄλαι αἱ ἐξ αὐτῆς διαφοραὶ ἔσχον ὡς ἐπακολούθημα τὸ νὰ διεγείρωσι ζωηροτέραν τὴν φυσικὴν τῶν Ἑλλήνων δξύνουσαν, καὶ τὸ νὰ προκαλέσωσι τὴν πολυπραγμοσύνην, τὴν πρὸς τὸ ἐμπόριον ἔφρασιν, καὶ τὸ πολυμήχανον αὐτῶν.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Ἀρθμοί.—Ἐν τοῖς καταλόγοις τῶν δημοτ. σχολείων τῶν Ἠνωμ. Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ὑπάρχουσιν ἐγγεγραμμένοι 8,000,000 παῖδες ἀμφοτέρων τῶν γένων, ἐξ ὧν κατὰ μέσον ὄρον 4,500,000 φοιτῶσι καθ' ἑκάστην ἐν τοῖς σχολείοις. Ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν διδασκόντων εἶναι 247,300 τὸ ἥμισυ τῶν ὁποίων εἶναι γυναῖκες.

Ἡ ἐκ τῶν διὰ τὴν δημοσίαν ἐκπαίδευσιν φέρων πρόσδοδος κατὰ τὸ ἔτος 1875 ἀνέρχεται εἰς 82,000,000 ταλ. ἢτοι 8,000,000 ταλ. περισσότερον τῆς δαπάνης.

—*Ἡ Ἁγία Γραφή.*—Ἡ Παλαιὰ Διαθήκη σύγκειται ἐκ 39 βιβλίων—929 κεφαλαίων—33,214 παραγράφων—592,439 λέξεων καὶ 2,728,400 χαρακτήρων. Ἡ δὲ Νέα Διαθήκη ἐξ 27 βιβλίων—260 κεφαλαίων—7,050 παραγράφων—184,258 λέξεων καὶ 828,580 χαρακτήρων.

Τὶ ὀφείλει νὰ γινώσκῃ ἐκάστη κόρη

1. Νὰ ράπτῃ, νὰ πλέκῃ καὶ νὰ ἐπισκευάζῃ.
  2. Νὰ ἐργάζεται τὴν μηχανὴν τῆς ραπτικῆς.
  3. Νὰ μαγειρεύῃ, νὰ σαρώνῃ καὶ νὰ τηρῇ τὰ τῆς οἰκίας ἐν τάξει.
  4. Νὰ διευθετῇ μόνη τὴν κόμην αὐτῆς κομψῶς.
  5. Νὰ γράφῃ, νὰ ἀναγινώσκῃ καὶ νὰ ἀριθμῇ.
  6. Νὰ νοσηλεύῃ τοὺς ἀσθενεῖς, νὰ ἦναι γενναίουκαρδος καὶ νὰ συντρέχῃ τοὺς ἐνδεις.
  7. Νὰ δέχεται τοὺς ἐπισκεπτομένους τοὺς γονεῖς, ἐν ἀπουσίᾳ αὐτῶν καὶ νὰ περιποιητῆ αὐτοὺς καὶ φιλοφρόνως καὶ εὐγενῶς.
- Διὰ τῶν γνώσεων τούτων θέλει δυναθῆ νὰ καταστήσῃ ἑαυτὴν τε καὶ τὸν πλησίον αὐτῆς εὐτυχῆ.

ΑΙΝΙΓΜΑ Γ'.

Θεὰ εἶμαι τῶν ἀρχαίων
ὑπὸ ὄνομα ὠραίων·
ὑπὲρ φύσιν ἐγεννήθην
καὶ ἀμέσως ἀνεπτύχθην,
ἀλλ' ἐν τούτοις δὲν ὑπάρχω
καὶ οὐδέποτε ὑπῆρξα·
δύνασαι ὁμοῦ, ἂν θέλῃς,
εἰς τὸ εἶναι νὰ μὲ φέρῃς,
κατὰ ἓνα ἂν αὐξήσῃς
τ' ἀπαρτίζοντά με μέλη,
συνεπῶς δὲ καὶ τὸν τόνον.
εἰς τὸ μέσον μου ἂν φέρῃς·
τότε φίλε σὲ ὀρκίζω
εἰς ἐμὲ νὰ κατοικήσῃς,
ἐπειδὴ μὲ πᾶν ὠραῖον
μὲ ἐπροίκισεν ἡ φύσις.

Υ. Γ. Τὰ ὀνόματα τῶν λυτῶν τῶν αἰνιγμάτων κτλ. τοῦ ἀ. φύλλου θέλομεν δημοσιεύσει δι' ἑλλειψῶν χώρου εἰς τὸ γ'. μετὰ τῶν τοῦ παρόντος.